

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/88/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012358
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117012358.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mariánom Dunčkom na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 29. mája 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
M. H., nar. XX.XX.XXXX v H.,
trvale bytom H., X. D. XXXX/XX,
adresa na doručovanie: Trnava, S. XXC,

sa uznáva za vinného, že

si v období od marca 2013 až do dňa 29.05.2018 v Trnave a ani na iných miestach na území Z. republiky neplnil riadne vyživovací povinnosť na svojho maloletého syna W. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2013 č. k. 10P/17/2013-43, právoplatným dňa 03.05.2013, tak, že je povinný prispievať na výživu syna Dominika sumou 40,00 € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky L. H., trvale bytom H., H. H. XX, prechodne bytom H., M. 8, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplnil, pričom v uvedenom období pracoval iba príležitostne brigádne, ako uchádzač o zamestnanie sa nezaevidoval, teda nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu a udržaniu si stáleho pracovného miesta, výživné uhradil celkovo iba sumu 1.040,00 €, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 1.480,00 €,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.
s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

a odsudzuje sa:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihladnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 08.12.2017 na Okresný súd Trnava obžalobu na M. H. pre skutok právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

si v období od mesiaca marec 2013 až doposiaľ, v Trnave a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky neplnil riadne vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna W. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom P. súdu v Trnave č. k. 10P/17/2013-43 zo dňa 25.04.2013, právoplatným dňa 03.05.2013, tak, že je povinný prispievať na výživu syna W. sumou 40,00 € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky L. H., trvale bytom H., H. H. XX, prechodne bytom H., M. č. 8, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplnil, pričom v uvedenom období pracoval iba príležitostne brigádne, ako uchádzač o zamestnanie sa nezaevidoval, teda nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu a udržaniu si stáleho pracovného miesta, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej X.XXX,XX €.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, ktoré spočívalo vo výpovediach obžalovaného M. H., poškodenej L., svedkyne L. S., ako aj v prečítaní výpovedí svedkov EF.j, Jozefiny H. a R. H., ako aj boli oboznámené relevantné listinné dôkazy zo spisu.

*** S. vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný M. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný. X. aj nasledovné (podstatné citácie): „W. je môj syn. O. k nemu od narodenia vyživovaciu povinnosť. Bola mi určená súdom, mám platiť do rúk matky L. H.. V tom čase od roku 2013 sme spolu boli ako partneri a prispieval som jej aj do domácnosti, aj voči malému, keď niečo potreboval do školy, bol som jej v tomto nápomocný. Túto vyživovaciu povinnosť 40,00 € som jej platil do ruky každý mesiac. Konkrétne neviem, kde som jej odovzdával peniaze a akým spôsobom, ale keď sme bývali spolu v tom čase v spoločnej domácnosti, dával som jej peniaze doma. Keď som jej dával peniaze, bola niekedy prítomná jej matka a jej sesternica. Začal som platiť poštovými poukazmi výživné odvtedy ako sme sa rozišli. Bolo to v septembri 2016. Dôvodom toho bolo aj to, že sme už spolu nežili, tak som jej povedal, že jej budem posielat' peniaze poštou. Žili sme spolu v spoločnej domácnosti do marca 2016, bolo to asi rok. Predkladám súdu aj poštové peňažné poukazy za posledné obdobie. Myslím si, že dnes, resp. k dnešnému dňu (22.03.2018), už nemám žiaden dlh na výživnom. Od roku 2013 som si hľadal stále a aj si dodnes hľadám brigády. A keď som nebýval v spoločnej domácnosti s L. H., tak som prispieval do spoločnej domácnosti mojej mame, u ktorej som býval. Nemal som žiadneho stáleho zamestnávateľa, chodil som len na brigády. Mesačne som mal zhruba príjem 400,00 €, ale tento nebol stály. Pracoval som aj na Slovensku, aj v ČR, tam som aj žil. Momentálne nepracujem, hľadám si prácu, ale dúfam, že budúci týždeň by som mal ísť do práce. Bol som sa evidovať na začiatku roku 2017 na úrade práce, ale hneď po pár dňoch ma vyradili z evidencie, nakoľko mi neuznali priepustku. Inak som evidovaný nebol. Nebral som od marca 2013 do dnešného dňa žiadne štátne sociálne dávky. Keď sme žili s L. H. v spoločnej domácnosti, bývali sme u jej matky na adrese Trnava, M. 8. O. si, že L. H. klame ohľadom toho, že som jej nedával do rúk peniaze - výživné, pretože jediný dôvod na to je to, že som zostal žiť s jej sesternicou Z. S.. Začal som s ňou žiť od septembra 2016. Stále s ňou žijem. Doniesol som aj šeky, ktorými chcem preukázať, že som kupoval veci svojmu synovi. Už asi dva mesiace mi syna dáva Iveta H. dáva pravidelne syna na víkend. Predtým, keď som od nej odišiel, mi ho nechcela dávať. Každý víkend si ho brávam, keď mám možnosť, mu kúpim veci, brávam ho do cirkusu, na pizzu chodievame. Keď je to v mojich možnostiach, tak mu kupujem stále niečo. Kúpil som mu dar na S. aj na narodeniny. Aj som mu robil u seba doma oslavu. Hovorím iba o období odkedy mi ho začala dávať.“ Dodal, že peniaze dával poškodenej len do ruky, ale nakupoval stále. Nemá doklad o tom, že by mu niečo kupoval, ale kupoval mu veci. Keď žili v spoločnej domácnosti, prispieval aj matke poškodenej sumou 200,00 €. V tom čase celý rok pracoval, tak si zarobil viac peňazí. To bolo každý mesiac, keď býval u nich.

Poškodenej L. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala nasledovne (podstatné citácie): „Obžalovaného poznám 15 rokov. Neboli sme nikdy druh a družka, máme spolu syna. Raz sme skúsili spolu bývať v spoločnej domácnosti a nebolo to nič moc. Syn bol zverený mne. Obžalovaný platí výživné 40,00 €, teraz už pravidelne, ale dáva teraz aj navyše. Začal platiť vtedy, keď som na neho podala trestné oznámenie. Po podaní trestného oznámenia sme vypovedali na polícii, v tom čase už platil výživné a snažil sa platiť aj predtým. Obžalovaný mi určite zaplatil menej na výživnom ako sumu 2.520,00 €, ktorú mi mal zaplatiť do dnešného dňa od marca 2013. Zaplatil mi to v šekoch. Ďalšie peniaze mám na pošte, ktoré mi posielal

obžalovaný teraz, je tam ďalších 40,00 €. Obžalovaný neplatil výživné pred 18.10.2017. Obžalovaný si syna pravidelne bráva na víkendy, kupuje mu veci do školy, stará sa o neho. Bráva si ho každý víkend od piatka do nedele. Obžalovaný tiež nosí synovi aj nejaké veci, ktoré potrebuje, napr. niečo do školy. Neboli sme v núdzi tú časť neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaného.“ Dodala, že za obdobie od marca 2013 do októbra 2016 neboli s obžalovaným dohodnutí akým spôsobom má platiť výživné. Následne však uviedla, že sa dohodli tak, že do rúk v tom roku 2013, obžalovaný sem tam peniaze dal, sem tam peniaze nedal. Dával ako kedy a ako mal. Nebolo to každý mesiac. Obžalovaný sa snažil plniť výživné. Nevedela vyčíslieť, koľko jej za to obdobie zaplatil. Po prečítaní rozporu z jej výpovede z prípravného konania, kedy uviedla (citácia): od obdobia marca 2013 sme mali dohodu, že mi bude platiť výživné priamo k mojim rukám v hotovosti pri osobnom kontakte, túto povinnosť si môj bývalý priateľ neplnil, a to od mesiaca marec 2013 až do septembra 2016 vrátane nezaplatil v hotovosti žiadnu sumu na výživnom podľa našej dohody, sa poškodená vyjadrila tak, že to, čo uviedla na hlavnom pojednávaní, uvádzala aj v prípravnom konaní a nevie, prečo to tam nie je zapísané. Zároveň potvrdila pravosť svojho podpisu na zápisnici o jej výsluchu.

Svedkyňa L. S. (matka poškodenej) na hlavnom pojednávaní vypovedala nasledovne (podstatné citácie): „Obžalovaného poznám asi 14 rokov, od kedy spolu začali chodiť. Otcou môjho vnuka je obžalovaný. Obžalovaný u nás prespával, ale nebýval s nami. Bolo to len chvíľkové. Čo sa týka syna, tak obžalovaný celé výživné na syna neplatil. Nevidela som, že by obžalovaný dával poškodenej nejaké peniaze na výživné. Je pravda, že zopárkrát mi dal peniaze na domácnosť, dával mi 200,00 € mesačne, ale nedával to stále, ale snažil sa sem tam. Prvé mesiace, keď bol u nás celé dni, dával po 50,00 €. Peniaze som použila na chod domácnosti, nakoľko obžalovaný u nás jedával. Mne do ruky obžalovaný žiadne peniaze ako výživné na syna nedával. Situácia ohľadom obžalovaného sa zmenila, snaží sa, pracuje, každý týždeň si malého berie, kupuje mu, majú pekný vzťah spolu, malý ho má rád a okrem výživného platí aj navyše a aj sa medzi sebou dohodli a držia sa toho. Je vidieť, že sa naozaj snaží. Syn má s ním veľmi dobrý vzťah, nevie sa ho dočkať. Snaha zo strany obžalovaného je veľká.“ Dodala, že nevie, či obžalovaný zaplatil za obdobie od marca 2013 do októbra 2016 nejaké výživné do rúk v hotovosti.

Z výpovedí svedkov Eriky H., M. H. a R. H., ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané, vyplynuli tieto skutočnosti: Z. I. H. okrem iného uviedla: „Môj brat M. H. býval v spoločnej domácnosti s L. H. asi do júla alebo augusta 2016 na Jiráskovej 8, H., aj s L. mamou L. S.. S. o tom, že v tomto období, teda od marca 2013, kedy spolu striedavo bývali aj nebývali, ale tvorili spolu pár, prispieval na W. na výživné sumou 40,00 €, viem o tom, že jej toto výživné platil podľa dohody, a to priamo ľvete do rúk, nebola som však osobne pri tom prítomná, prispieval aj na bývanie aj do domácnosti, pri tom som bola, raz som bola svedkom toho, že jej dal do rúk 200,00 €, nepamätám si presne však kedy to bolo, viem, že každý týždeň prispieval do domácnosti peniaze, keď spolu bývali.“ Svedkyňa M. H. (matka obžalovaného) okrem iného uviedla: „Viem o to, že v období, keď spolu spoločne bývali u ľvety, t.j. asi do júna alebo júla 2016, ale neviem to uviesť presne, bývali v spoločnej domácnosti u ľvety, staral sa o syna, či jej v tomto období do toho júla 2016 platil priamo do rúk výživné, tak to uviesť neviem, chodila som k nim málo. Od doby, kedy už spolu nebývajú, myslím, že od júla 2016, ale už si to presne nepamätám, neviem či jej platil výživné na W. priamo do rúk, ja som nebola pri tom, určite jej dávaj peniaze, nebola som však prítomná pri tom, že by jej dávaj priamo do rúk peniaze, neviem uviesť v akých dátumoch a v akej výške syn platil na W. peniaze šekom, ale určite peniaze platil šekom.“ Svedkyňa R. H. (sestra obžalovaného) odmietla vo veci vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy: rozsudok OS H. sp. zn. 10P/17/2013 (č.l. 41-43), rodný list (č.l. 44), potvrdenie o návšteve školy (č.l. 45), lustrácia REGOB (č.l. 46), správy o povesti na obžalovaného a o jeho rodinných a majetkových pomeroch (č.l. 55-61, 63-70 a 85), tabuľka neplnenia si vyživovacej povinnosti (č.l. 71), kópie poštových poukazov na adresu (č.l. 72-73 a 86-87 a 122), lustrácia v Sociálnej poisťovni na obžalovaného (č.l. 102-103), pokladničné doklady predložené obžalovaným (č.l. 123), správa ÚPSVaR (č.l. 134), aktuálne lustrácie na obžalovaného (č.l. 143-148), kópie poštových poukazov na adresu (č.l. 149-153) a podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 7T/27/2016.

Z týchto oboznámených listinných dôkazov vyplynulo nasledovné:

· Obžalovaný Jozef H. mal vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna W. H., nar. XX.XX.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2013 č. k. 10P/17/2013-43, právoplatným dňa

03.05.2013, tak, že bol povinný prispievať na jeho výživu sumou 40,00 € mesačne od 14.03.2013 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Ivety H..

- M. syn nemal od marca 2013 doposiaľ schopnosť sám sa živiť.
- Obžalovaný nebol vlastníkom žiaden nehnuteľnosti na území Slovenskej republiky.
- Od marca 2013 doposiaľ bol len po krátke obdobia evidovaný v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec na dohodu o vykonaní práce prevažne u personálnych agentúr: F. Consulting, s.r.o. (od 23.04.2013 do 24.05.2013, od 09.09.2013 do 25.01.2014 a od 26.07.2014 do 30.09.2014, pričom mzda mu bola vyplácaná v hotovosti), Kryštof SK, s.r.o. (od 22.10.2013 do 31.10.2013), H., a.s. (od 17.06.2014 do 17.06.2014, pričom príjem mal nulový) a ako zamestnanec u spol. WP Q. Z., s.r.o. (od 26.04.2017 do 30.05.2017) s vymeriavacím základom pre poisťné vo výške 92,80 € za 4/2017 a 464,00 € za 5/2017. Obžalovaný tiež v prípravnom konaní predložil dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 17.10.2016, ktorú uzatvoril so spol. PowerJob, s.r.o. - personálnou agentúrou na pracovnú pozíciu operátor výroby na dobu od 17.10.2016 po dobu dočasného pridelenia k výkonu práce.
- A. L. H. do 25.10.2017 nepoberala náhradné výživné od úradu práce.
- Obžalovaný nebol do 19.09.2017 vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal ani dávku v hmotnej núdzi ani inú sociálnu dávku.
- Obsah listinných dôkazov: tabuľka neplnenia si vyživovacej povinnosti (č.l. 71), kópie poštových poukazov na adresu (č.l. 72-73 a 86-87 a 122) a kópie poštových poukazov na adresu (č.l. 149-153) boli premietnuté do nižšie znázornených tabuliek.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, po jeho modifikácii ku dňu vyhlásenia rozsudku na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, stal a že tento skutok spáchal obžalovaný Jozef Tavalí.

Tabuľky znázorňujú vyššie uvedené úvahy súdu, ako aj obsah vykonaných dôkazov (viď vyššie) na hlavnom pojednávaní vrátane výpovedí obžalovaného a poškodenej:

Obdobie Obžalovaný mal uhradiť Obžalovaný uhradil Dlh obžalovaného na výživnom

3/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
4/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
5/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
6/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
7/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
8/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
9/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
10/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
11/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €
12/2013	40,00 €	0,00 €	40,00 €

Obdobie Obžalovaný mal uhradiť Obžalovaný uhradil W. obžalovaného na výživnom

X/XXXX	XX,XX €	0,00 €	40,00 €
2/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
3/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
4/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
5/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
6/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
7/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
8/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
9/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
10/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
11/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €
12/2014	40,00 €	0,00 €	40,00 €

Obdobie Obžalovaný mal uhradiťObžalovaný uhradilW. obžalovaného na výživnom

1/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
2/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
3/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
4/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
5/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
6/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
7/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
8/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
9/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
10/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
11/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €
12/2015 40,00 € 0,00 € 40,00 €

Obdobie Obžalovaný mal uhradiťObžalovaný uhradilDlh obžalovaného na výživnom

1/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
2/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
3/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
4/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
5/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
6/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
7/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
8/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
9/2016 40,00 € 0,00 € 40,00 €
10/2016 40,00 € 50,00 € -10,00 €
11/2016 40,00 € 50,00 € -10,00 €
12/2016 40,00 € 50,00 € -10,00 €

Obdobie Obžalovaný mal uhradiťObžalovaný uhradilDlh obžalovaného na výživnom

1/2017 40,00 € 50,00 € -10,00 €
2/2017 40,00 € 40,00 € 0,00 €
3/2017 40,00 € 0,00 € 40,00 €
4/2017 40,00 € 0,00 € 40,00 €
5/2017 40,00 € 120,00 € -80,00 €
6/2017 40,00 € 40,00 € 0,00 €
7/2017 40,00 € 40,00 € 0,00 €
8/2017 40,00 € 0,00 € 40,00 €
9/2017 40,00 € 80,00 € -40,00 €
10/2017 40,00 € 40,00 € 0,00 €
11/2017 40,00 € 40,00 € 0,00 €
12/2017 40,00 € 20,00 € 20,00 €

Obdobie Obžalovaný mal uhradiťObžalovaný uhradilDlh obžalovaného na výživnom

1/2018 40,00 € 50,00 € -10,00 €
2/2018 40,00 € 90,00 € -50,00 €
3/2018 40,00 € 40,00 € 0,00 €
4/2018 40,00 € 120,00 € -80,00 €
5/2018 40,00 € 120,00 € -80,00 €

Obžalovaný teda od marca 2013 až do 29.05.2018 mal uhradiť výživné vo výške 2.520,00 €, pričom uhradil za toto obdobie len výživné vo výške 1.040,00 €!

Obžalovaný sa v prípravnom konaní bránil tvrdením, že vyživovaciu povinnosť si plnil k rukám poškodenej a nemá žiaden dlh na výživnom, pričom výživné začal platiť šekom až po tom, čo sa s poškodenou rozišli. Dovtedy jej výživné dával do rúk v hotovosti a dával peniaze takto aj jej matke, keď bývali v spoločnej domácnosti.

Prezentovaná obrana obžalovaného však bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že obžalovaný M. H. v Trnave a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky neplnil riadne vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna W. H., hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplnil, pričom v uvedenom období pracoval iba príležitostne brigádne (na dohodu o vykonaní práce), ako uchádzač o zamestnanie sa nezaevidoval napriek tomu, že nie po celý čas bol pracovne aktívny, teda nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu a udržaniu si stáleho pracovného miesta.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného, táto bola vyvrátená vykonaným dokazovaním, pričom je potrebné uviesť, že súd neuveril zmenenej výpovedi poškodenej L. H. ohľadom toho, že obžalovaný jej aj za obdobie od mesiaca marec 2013 až do septembra 2016 vrátane platil nejaké (presne nevyčíslené) výživné na syna, nakoľko táto nevedela relevantne vysvetliť zmenu vo svojej výpovedi oproti prípravnému konaniu, kedy sa naopak k plneniu vyživovacej povinnosti obžalovaného v tomto období vyjadrila „negatívne“, t.j. že jej za toto obdobie na výživné neuhradil žiadnu sumu. Výpoveď poškodenej z prípravného konania bola podporená aj výpoveďami svedkov, najmä potom Ivety H., ktorá uviedla, že obžalovaný v ich spoločnej domácnosti len prespával, bolo to chvíľkové, pričom celé výživné na syna neplatil a nevidela, že by dával poškodenej nejaké peniaze na výživné, pričom peniaze, ktoré dával jej, použila na chod domácnosti, teda neprijímala od neho výživné na syna. Tým, že uviedla, že nevie o tom, že by obžalovaný zaplatil za obdobie od marca 2014 do októbra 2016 výživné do rúk v hotovosti, aj potvrdila výpoveď poškodenej L. H. z prípravného konania, ktorú si súd osvojil ako pravdivú (ako už bolo uvedené vyššie). Taktiež svedkyne I. H. a Jozefína H. zároveň neboli nikdy svedkami toho, že by obžalovaný pred nimi dával výživné poškodenej L. H., teda o tejto skutočnosti vedeli len sprostredkované.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní súd uznal obžalovaného M. H. vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (teda viac ako 24 mesiacov). Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska svojho veku v inkriminovanom období a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepríčetnosť či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie obžalovaného, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

*** Výrok o treste ***

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo, že tento bol v minulosti už dvakrát súdne trestaný, pričom jedno odsúdenie má zahladené amnestiou. Druhé odsúdenie je rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.07.2016 sp. zn. 7T/27/2016, právoplatným dňa 28.07.2016, pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 (jeden) rok do 29.07.2017. Doposiaľ nebolo rozhodnuté o jeho osvedčení, resp. neosvedčení v tejto skúšobnej dobe. Obžalovaný bol taktiež dvakrát priestupkovo postihovaný za priestupky, ktoré spáchal dňa 15.08.2015. V prvom prípade išlo o priestupok proti verejnému poriadku (znečisťoval verejné priestranstvo), za ktorý mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20,00 € a zároveň v správnom konaní mu bola za druhý priestupok uložená pokuta vo výške 150,00 € za porušenie povinností vodiča podľa § 4 ods. 2 písm. c/ Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Iné trestné konanie sa voči nemu už nevedie.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd bol toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a predovšetkým na pomery obžalovaného a jeho aktuálne (v poslednom období od októbra 2016) plnenie si vyživovacej povinnosti aj nad jej rámec určený v rozhodnutí súdu (za toto obdobie mal obžalovaný uhradiť výživné vo výške 800,00 €, ale uhradil výživné vo výške až 1.040,00 €) by bolo uloženie trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom neprimerane prísne (pretože súd nemohol opäť obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s jeho podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu vzhľadom k zákonnej prekážke uvedenej v § 49 ods. 2 Tr. zák. a doposiaľ „nezahladenému“ odsúdeniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/27/2016) a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj alternatívny trest povinnej práce vo vyššej výmere, a to vzhľadom k súhlasnému vyjadreniu obžalovaného s uložením tohto trestu a nezistenia relevantnej skutočnosti, ktorá by bránila jeho uloženiu aj v predmetnej trestnej veci (§ 55 ods. 2 Tr. zák.). Súd taktiež prihliadal na výpovede obžalovaného, poškodenej L. H. a svedkyne L. S. ohľadom aktuálnej starostlivosti obžalovaného o svojho syna Dominika, ktorá skutočnosť bola pre výber druhu trestu z pohľadu hore uvedených zákonných skutočností rovnako relevantná, nakoľko trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného nezistil poľahčujúce okolnosti, ale zistil u neho jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - už bol za trestný čin odsúdený, keď prihliadal na odsúdenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/27/2016, v skúšobnej dobe ktorého podmiennečného trestu odňatia slobody sa obžalovaný dopúšťal aj prečinu zanedbania povinnej výživy), dospel k záveru, že obžalovanému Jozefovi H. je potrebné uložiť trest povinnej vo výmere 200 (dvesto) hodín (t.j. v hornej polovici trestnej sadzby tohto trestu, ktorá je v zmysle § 54 Tr. zák. od 40 hodín do 300 hodín), ktorý trest bude obžalovaný povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia jeho výkonu, osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude naplnený vyššie uvedeným trestom povinnej práce aj s poukazom na to, že obžalovaný si v poslednom období riadne plnil svoju vyživovaciu povinnosť aj nad jej rámec určený v rozhodnutí súdu, pričom toto plnenie by nebolo zrejme možné v takejto výške v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody v prípade uloženia nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Súd zároveň nezistil splnenie podmienok na uloženie „ďalšieho“ trestu obžalovanému či ochranného opatrenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.